

آزادی محمود صالحی تبلور اراده و همبستگی در جنبش کارگری

مریم محسنی

بیست پنجم فرورین هشتاد و هفت

روز ۱۸ فروردین ماه سال جاری، محمود صالحی پس از یک سال سپری کردن دوران محکومیت خویش از زندان آزاد شد.

محمود صالحی در اول ماه مه سال ۸۳ حین برگزاری مراسم روز کارگر به همراه شماری از فعالان کارگری در پارک کودک سقز دستگیر شد و از آن زمان تاکنون چندین بار متناوباً بازداشت شده و آخرین بار در ۲۰ فروردین ماه سال گذشته دستگیر شد. و یک سال به رغم بیماری و درد شدید کلیه، در زندان به سر می بُرد. از آن زمان تاکنون شماری از فعالان اجتماعی و بسیاری از فعالان کارگری به شیوه های گوناگون نسبت به دستگیری و زندانی شدن محمود صالحی اعتراض کرده اند. پس از دستگیری محمود صالحی و تنی چند از فعالان کارگری، کمیته ای به نام "کمیته ی دفاع از دستگیر شدگان اول ماه مه" تشکیل شد و با انتشار اطلاعیه های گوناگون و جلب حمایت های داخلی و خارجی، نسبت به دستگیری محکومان دادگاه سقز اعتراض کرد. و هم چنین با دستگیری مجدد محمود صالحی در ۲۰ فروردین سال ۸۶ کمیته ای به نام "کمیته ی دفاع از محمود صالحی" تشکیل شده و در یک سال گذشته با انتشار اطلاعیه های گوناگون وظیفه ی اطلاع رسانی وضعیت محمود صالحی در زندان را بر عهده گرفت.

محمود صالحی از رهبران جنبش کارگری، همواره مدافع پی گیر و مبارزی سرسخت در دفاع از منافع کارگران بوده است، اما آن چه محمود صالحی را برجسته می کند، تنها دفاع از کارگران نیست، بلکه مواضع به جا و صریح تاکنونی او در جنبش کارگری است که دو مؤلفه ی مهم دارد:

۱- تأکید او بر مبارزه ی ضد سرمایه دارانه ی طبقه ی کارگر

۲- مرزبندی قاطع او با فرقه گرایی در جنبش کارگری.

برای نمونه درحالی که محمود صالحی با سندیکالیسم مرزبندی دارد و متعلق به گرایش سندیکالیستی در جنبش کارگری نیست، در زمان اعلام موجودیت سندیکای شرکت واحد، بی درنگ به دفاع از این سندیکا پرداخت و نیز درحالی که در مواضع خود، سازمان بین المللی کار و نهادهای مشابه را نهادهای مدافع سرمایه داری جهانی می داند، بارها از اهرم فشار نهادهای مذکور، به نفع جنبش کارگری استفاده کرده و گام های مهمی در جهت پیوند جنبش کارگری ایران با اتحادیه های کارگری بین المللی برداشته است. به عبارت دیگر محمود صالحی ضمن تأکید بر مواضع ضد سرمایه داری خویش، مرزبندی آشکاری نیز با گرایشات سکتاریستی دارد. بدین جهت توافقی روشن میان فعالان کارگری بر سرچنین مواضعی، به جو حمایت از محمود صالحی دامن زد. اما آزادی محمود صالحی اساساً بدون درک ارتقاء سطح جنبش کارگری و تجربه ای جدید از فعالیت و سطح نوینی از همبستگی میان فعالان کارگری که تلاش و فعالیت برای آزادی او را در پی داشت، ممکن نیست.

در جنبش کارگری ایران هم اکنون سطح نوینی از آمادگی برای همبستگی طبقاتی به چشم می خورد که در دوره های پیشین قابل تصور نبود. برای نمونه می توان به موج مبارزه ی تشکل خواهی در چند سال اخیر اشاره داشت، که با مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه در سال گذشته به اوج خود رسید. و هم چنین کارزار بین المللی دفاع از محمود صالحی و منصور اسانلو در تاریخ ۹ اگوست (۱۸ مرداد) و ۶ مارس (۱۶ اسفند) ۱۳۸۷ بود که به نوبه ی خود، موجب ارتقاء سطح آگاهی طبقاتی در جنبش کارگری گردید.

خیز بلند جنبش کارگری که از سال های آغازین دهه ۸۰، به منظور ایجاد تشکل های مستقل و آزاد کارگری شروع شده، و هم چنان سیر صعودی خود را در جهت ارتقاء هر چه بیشتر این جنبش طی می کند، می رود تا دستاوردهای آن را به روندی برگشت ناپذیر تبدیل کند. و با دستگیری یک یا چند فعال کارگری موج جنبش تشکل خواهی کارگران ایران فرو نخواهد نشست.

مریم محسنی

سایت اتحاد کارگری

۱۳۸۷/۱/۲۵